

hermetisk Pækning er en Forretning, der er gaaet meget stærkt tilbage. Jeg skønner, at denne Eksport før Krigen repræsenterede et aarligt Kvantum paa 2 000 à 2 500 Tons, medens den de senere Aar ligger nede omkring 500 Tons. Dette Smør gaar særligt til Lande som: Spanien, Porto Rico, Cuba, Vestindien, Venezuela, Marokko, Philippinerne, Britisk Indien og Britiske Besiddelser i Afrika. At prøve at puste nyt Liv i denne Forretning kan næppe tænkes. Tilbagegangen er naturlig, idet den skyldes, at nærmere liggende Markeder er kommen til, paa nogle Pladser har Toldforhold lagt sig hindrende i Vejen, dette gælder f. Eks. Brasilien, og endelig og ikke mindst har den udvidede Køleteknik øvet sin Indflydelse, idet Skibene efterhaanden er udstyret med ret store Proviantkølerum, der muliggør Proviantering selv til ret lange Rejser med frisk Smør.

Det vilde sikkert være ønskeligt, hvis man kunde bringe vor Eksport til England ned paa 120 000, 115 000 maaske 110 000 Tons og forøge Salget til de øvrige Markeder tilsvarende, eventuelt søge nogen Aflastning paa Hjemmemarkedet. Ser vi paa Listen over de forskellige Markeder, maa vi jo sikkert først konstatere, at Lande som: Norge og Sverige og sandsynligvis ogsaa U. S. A. maa skønnes paa Forhaand værende udelukket. Saa kommer Landene: Tyskland, Belgien og Frankrig, hvor der i Øjeblikket er og fremeftter ogsaa sandsynligvis vil være Trang for Indførsel af Smør, og alle Kræfter maa jo koncentreres om at faa Foden yderligere ind i disse Lande, og hertil maa alle Midler tages i Brug, og, som nævnt før, maa der tages med stor Forstaaelse paa Overprisspørgsmaalet. Tilbage af de større Markeder er derefter: Svejts og Czekoslovakiet. Det første Land har jo fuldstændig svigtet Danmark i ca. et Aarstid, har i denne Periode, saa vidt jeg ved, kun importeret nogle Poster lettisk Smør, men for begge disse Lande vilde jeg jo mene, at der burde være Basis for en Vareudveksling.

Til Slut vil jeg saa gerne nævne, at vi indenfor Smørekseportforretningerne i Erkendelse af Betydningen af den størst mulige Aflastning af vore nuværende Markeder og derunder først og fremmest af England, har ladet foretage en ret grundig Undersøgelse af en Række fjernere Markeder fortrinsvis beliggende paa Afrikas Nordkyst og i Levanten, men desværre har Resultatet af disse Undersøgelser ikke været alt for lovende. For det første er Importen i disse Lande ikke særlig stor, nemlig efter Importtallene dels for 1931 og dels for 1932 i alt ca. 4 100 Tons fordelende sig som følger.

Marokko.....	1 200 Tons
Tanger.....	60 —
Oran.....	250 —
Algier.....	860 —
Tunis.....	420 —
Malta.....	300 —
Ægypten.....	300 —
Palæstina.....	600 —
Syrien.....	120 —

og dels maa vi for de vestlige Markeders Vedkommende regne med at skulle konkurrere med argentinsk og for de østlige Markeders Vedkommende med australsk Smør, altsaa med Smør, der i Pris ligger meget betydeligt under dansk, og endelig bereder Forsendelsen til disse Pladser meget store Vanskeligheder. Et Lyspunkt er, at Smørforbruget pr. Indbygger i disse Lande ligger meget lavt, og Muligheden for et forøget Forbrug skulde saaledes være til Stede. Der finder en ganske vist ubetydelig Eksport af dansk Smør til disse Lande Sted, til Marokko i 1931—32 66 Tons, til Ægypten nogle ganske faa Tons, og der bliver arbejdet paa en Udvidelse heraf, men det maa fremhæves, at der ikke paa disse Pladser i Øjeblikket er Mulighed for et Salg af en saadan Størrelse, at det kan faa nogen som helst Indflydelse paa vort samlede Udførselskvantum.